

10. septembril 2008 esitatud hagi — Advance Magazine Publishers versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Capela & Irmãos (VOGUE)

(Kohtuasi T-382/08)

(2008/C 301/80)

Hagiavaldus esitati inglise keeles

Pooled

Hageja: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Ühendriigid) (esindaja: M. Esteve Sanz)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: J. Capela & Irmãos Lda. (Porto, Portugal)

Hageja nõuded

- Muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 30. juuni 2008. aasta otsust (asi R 328/2003-2) nii, et hageja poolt apellatsioonikojale esitatud apellatsioonkaebus tunnistatakse põhjendatuks ja seega lükatakse tagasi vastulause ning registreeritaks asjaomane ühenduse kaubamärk;
- Teise võimalusena tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 30. juuni 2008. aasta otsus (asi R 328/2003-2) ja
- mõista kohtukulud ja ühtlustamisameti apellatsioonikojas toimunud menetluse kulud välja ühtlustamisametilt ja vastavalt teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „VOGUE” kaupadele ja teenustele klassides 9, 14, 16, 25 ja 41.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Teine menetluspool apellatsioonikojas.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Portugali sõnamärgi „VOGUE Portugal” registreering nr 143 183 kaupadele klassis 25; Portugali ärinimi nr 32 046 „VOGUE-SAPATARIA”.

Vastulause osakonna otsus: rahuldada vastulause täielikult.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: Nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 43 lõigete 2 ja 3 ja komisjoni määruse (EÜ) nr 2868/95⁽¹⁾ eeskirja 22 rikkumine, kuna apellatsioonikoda leidis väärtalt, et teise menetluspoolle apellatsioonikojas poolt esitatud tõendid tõendavad varasema kaubamärgi tegelikku kasutamist; nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda leidis väärtalt, et asjaomased kaubad on sarnased; nõukogu määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 61 lõike 1 ja artikli 62 lõike 2 rikkumine, kuna apellatsioonikoda põhjendas väärtalt oma otsust asjaoluga, et hageja ei suutnud tõendada, et vastulause osakonna seisukoht kasutamise tõendatuse ja asjaomaste kaupade ning teenuste sarnasuse kohta on vale, samuti asjaoluga, et vastulause osakonnas toimunud menetluses viitas hageja kaudselt, et kasutamine on piisavalt tõendatud.

⁽¹⁾ Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, 15.12.1995, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189).

11. septembril 2008 esitatud hagi — New Europe versus komisjon

(Kohtuasi T-383/08)

(2008/C 301/81)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: New Europe (Brüssel, Belgia) (esindaja: advokaat A.-M. Alamanou)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni otsus, mis edastati 2. juuli 2008. aasta kirjaga ja mille hageja samal päeval kätte sai, ning milles keeldutakse viimasele andmast juurdepääsu nende äriühingute ja eraisikute nimedele, kes olid märgitud komisjoni avalikustatud dokumentides; ja
- mõista käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagiavalduses vaidlustab hageja komisjoni otsuse, mis tehti teatavaks 2. juuli 2008. aasta kirjaga ja milles keelduti avalikustamast nn Eximo juhtumiga seotud nende äriühingute ja eraisikute nimesid, kes olid märgitud komisjoni poolt hageja esialgsele taotlusele saadetud vastuses avalikustatud dokumentides.

Hageja soovib vaidlustatud otsuse tühistamist järgmistel põhjustel:

Esiteks on vaidlustatud otsuses tehtud ilmne õiguslik viga, kuna komisjon on ebaõigesti tõlgendanud ja tuginenud määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punktis b ja artikli 4 lõike 2 esimeses taandes sätestatud eranditele, ilma et ta oleks faktiliselt hinnanud või esitanud keeldumise põhjusi. Lisaks väidab hageja, et komisjon on teinud hindamisvea, kui leidis, et asjaomaste äriühingute ärihuvid ja asjaga seotud eraisikute puutumatus ja isikupuutumatus saaks nimede avalikustamisega tõsiselt kannatada. Hageja väidab veel, et kuna komisjon valis mõiste „äriühingute kaitse” ja „eraisikute puutumatus ja isikupuutumatus kaitse” laiendatud tõlgendamise, rikkus ta määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 1 punktis a sätestatud võimalikult laiaulatusliku juurdepääsu põhimõtet.

Teiseks väidab hageja seda, et vaidlustatud otsus rikkus määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 4, kuna komisjon ei taganud hagejale täielikku juurdepääsu juba avaldatud dokumentidele.

Kolmandaks väidab hageja, et komisjon rikkus EÜ artiklis 253 ette nähtud põhjendamiskohustust, kuna ei teatanud hagejale põhjendustest, millele tuginedes ta oma otsuse tegi ja kuna ta viitas üksnes määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 4 sätestatud eranditele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

11. septembril 2008 esitatud hagi — Elliniki Nafpigokataskevastiki jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-384/08)

(2008/C 301/82)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Elliniki Nafpigokataskevastiki AE Chartofylakeiou (Skaramangas, Kreeka), Howaldtswerke-Deutsche Werft GmbH

(Kiel, Saksamaa) ja ThyssenKrupp Marine Systems AG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat U. Soltész)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- Tühistada komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsus riigiabi kohta nr C 16/2004 (endine NN29/2004, CP 71/2002 ja CP 133/2005), mida Kreeka andis Hellenic Shipyards'ile, ja
- mõista hageja kohtukulud käesolevas menetluses välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi palub hageja osaliselt tühistada komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsus K (2008) 3118 lõplik kuueistkümmen meetme kohta, mida Kreeka valitsus Hellenic Shipyards'i (edaspidi „HSY”) kasuks rakendas, ja täpsemalt tühistada nimetatud otsuse artikkel 16, mille alusel komisjon otsustas, et garantii, mille HSY eelmine omanik, Hellenic Bank of Industrial Development („ETVA”) andis konsortsiumile⁽¹⁾, kes HSY-lt riigiabi tagasinõudmisel omandas HSY aktsiate ostu-müügilepingu (Howaldtswerke-Deutsche Werft⁽²⁾) ja Ferrostaal)kaudu, kujutab endast ebaseaduslikku riigiabi ning see tuleb viivitamatult lõpetada.

Hagejad väidavad, et komisjon on vääralt leidnud, et erastamislepingus anti garantii sel ajal, kui ETVA oli riigi poolt kontrollitav. Hagejate sõnul oli garantii suhtes kokku lepitud alles pärast ETVA erastamist ning seetõttu kujutas endast poolte vahel kokkulepitud meedet, mida ei saa Kreeka riigile süüks panna ega järelikult ka riigiabina käsitleda.

Veelgi enam, hagejad väidavad, et komisjoni väide, nagu kujutaksid need kaks ostu-müügilepingu lisa paiknevat eraldiseisvat klauslit üht üldist mehhanismi, mille kaudu HSY kasu saaks, on väär. Hagejate sõnul anti need kaks garantiid teineteisest sõltumatult. Lisaks väidavad hagejad, et komisjon leidis ekslikult, et HSY sai garantiist kasu, kuna juhtumi asjaolusid arvesse võttes sai ainult Piraeus Bank olla see, kes sellest kasu sai.

Hagejad väidavad, et komisjon eksis, leides, et HSY sai majanduslikku kasu garantii tõttu, mis i) on tüüptingimus eraõiguses, ii) anti pärast põhjalikku hindamist, ja iii) vastab *private-vendor* tegevusele.